

Eesti kohal haigutav osooniauk on ohutu

ARENENUD RIIKIDES on sõnad «osoonikiht» ja «ultraviolettkiirgus» peaaegu iga nädal meedia tähelepanu all, eriti lõunapoolkera maades.

Osoonikiht on teatavasti kilbiks, mis kaitseb 20–25 kilomeetri kõrguselt elusolendeid ülemäärase ultraviolettkiirguse eest. Viimane aga, nagu paljud asjad siin maailmas, mõjuvad liigsetes kogustes halvasti meie tervisele.

PAAR KUUD tagasi levisid teadusilmas optimistlikud teated: osoonikiht, mida inimene on aastakümneid kemikaalidega lõhkunud, on hakanud jälle paksenema. Paar päeva tagasi tuli aga uus ja kurvem uudis: Antarktika kohal on

**Ain
Kallis**

klimatoloog

osooniauk laienenud enneolematult suureks. Kaartidel oli näha ka Baltimaade kohal sinakat laikku, mis tähistab hõredama osoonisisaldusega alasid.

MIDA KARTA ja miks midagi ette ei võeta, küsivad maksu-maksjad. Tegelikult polnud paari päeva eest tegemist mitte niivõrd ohtliku osooniauga kui selle kihi hõrenemisega Eesti kohal.

Tõraveres saadi osoonikihi paksuseks 248–255 Dobsoni

ühikut. Septembrikuu keskmine on 297.

Dobsoni ühik väljendab tavalisele temperatuurile taandatud osoonikihi paksust tuhandikes sentimeetrites maapinnal. Kõige hullematel aegadel on lõunamandril mõõdetud alla 100 Dobsoni ühiku (1 mm), meil on vähimad tulemused saadud 190 ümber.

NII ET POLE HULLU, nagu nüüd öeldakse. Pealegi käib päike juba madalalt, nii et isegi päevitamine oleks siin kan-dis üpris ohutu.

Austraallased ja uusmeremaalased on aga õigusega ärevil — nemad saavad ultraviolettkiirgust ilma taevaste aukudetagi liiast.